

Golfer Thomas Pieters wil furore maken in de States



De Morgen - 05 Nov. 2014

Pagina 22

De kloof tussen de twee beste Belgische golfers wordt steeds kleiner. Deels ligt dat aan Nicolas Colsaerts (128ste), die in de Verenigde Staten veel van zijn pluimen verloor. Maar er is vooral de doorbraak van Thomas Pieters (250ste). In zijn debuutjaar als prof greep hij net naast een eerste zege.

Nicolas Colsaerts was achttien toen hij als jongste profspeler ooit debuteerde. Met zijn gouden handen zou de Brusselaar volgens kenners furore maken op het profcircuit. Elf jaar later is die prognose nog altijd niet uitgekomen. Zijn carrière kende veel ups - hij haalde de Masters en schitterde op de Ryder Cup - en downs.

Toen hij in 2013 eindelijk groen licht kreeg om op het Amerikaanse PGA-circuit te golfen, bleek dat geen meevaller. Colsaerts aardde niet op Amerikaanse bodem. Hij gleed weg van de 32ste naar de 199ste plek op de wereldranking.

Zijn beslissing om zich meer toe te leggen op de European Tour, bleek de juiste. Stilaan kruipt Colsaerts weer uit het dal. "De pers pakt Nicolas nogal hard aan", vindt Thomas Pieters.

Het valt te begrijpen dat Pieters het voor zijn collega opneemt. Colsaerts effende het pad, Pieters wil op zijn minst in zijn voetsporen treden. Net als Colsaerts is hij een 'hard hitter'. Op de European Tour slaat Colsaerts het verst, Pieters volgt op de vierde plek. Net als Colsaerts moet en kan hij zijn korte spel nog verbeteren.

"In mijn hoofd ben ik technisch nu al net zo goed als Nicolas, maar het verschil zit hem in de ervaring. Mensen begrijpen niet altijd hoe belangrijk dat is in het golf. Het verschil tussen de cut halen of niet, komt vaak op details aan. Nicolas is elf jaar ouder. Ik mag nog niet aantreden op de grote toernooien die hij wel speelt. Dat is frustrerend. Voor mij gaat het allemaal niet snel genoeg. Maar ik moet geduldig zijn, want een golfer bereikt pas zijn hoogtepunt op zijn 35ste."

Egoïsme

Terwijl Colsaerts zich meer afkeerde van de PGA, is dat net het circuit waar Pieters naar snakt. Als hij de top 125 induikt, kan hij dat doel in 2015 al bereiken. "Wat Nicolas op de PGA Tour is overkomen, schrikt me niet af", zegt hij. "Ik ga graag terug naar de States, terwijl Nicolas dat niet met volle overtuiging doet. Die cultuur ligt hem niet. Hij vindt dat de Amerikanen fake zijn en veel té enthousiast zijn. Ik snap hem, maar na drie jaar studeren in Amerika zie ik daar doorheen. Amerikanen zijn veel meer op sport gericht, alles is er veel groter. Ik kijk er echt naar uit om daar te spelen, het is meer show dan pure competitie."

Toch ondervond de 22-jarige Kempenaar ook problemen in de overgang van amateur naar prof. Omdat hij in een lagere categorie zat, belandde hij op de reservelijst als er ergens veel prijzengeld te verdelen was. Soms hoorde hij pas twee dagen op voorhand of hij mocht spelen. "Dan moest ik in zeven haasten een vlucht zoeken. Niet ideaal. Dat kostte me meer energie dan ik had gedacht. Ik moest ook wennen aan het vele reizen. Zeven weken aan een stuk uit je koffer leven, hotel in en hotel uit, dat is niet vanzelfsprekend.

Eenzaamheid is een facet van zijn sport waar ook Colsaerts mee worstelde, maar Pieters meent dat hij er sneller aan zal wennen. "Het belangrijkste is dat je in jezelf gelooft en daar ben ik redelijk goed in. In Amerika zag ik hoe de allerbesten pure egoïsten zijn. Zo wil ik niet worden, maar je moet er toch een fractie van oppikken."

(VH)

Copyright © 2015 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden